

Корисници друштвених мрежа сваки пут када наиђу на нешто сензационално, као што су видеи Милоша Меденице, треба да питају: „Да ли је одговорно објавити нешто овако важно без доказа?“ А после тога и: „Да ли бих ја овом човеку дао свој ауто да оде да купи нешто?“ И све ће бити много лакше, пише новинар Бранко Чечен за Цензоловку.

Чечен се у ауторском тексту за сајт Цензоловка осврнуо на феномен Милоша Меденице, бегунца од закона који је у Црној Гори осуђен на 10 година затвора због стварања криминалне организације, кријумчарења, противправног утицаја и спречавање доказивања.

"Осуђени очајник веселе нарави прича нешто у телефон. Не прича о фудбалу или својој злехудој судби, него је обавестио јавност о убиству са којим је, претерано блиско, повезан трећи полицајац Србије", описује Чечен снимак **Милоша Меденице** са друштвених мрежа који га је, може се рећи, на неки начин учинуо инфлуенсером.

"Полицајац буде промодно ухапшен и почиње сада већ банално батргање административне јединице за прикривање злочина и произвољно тумачење закона (тужилаштво) са једне, и паравојне формације за уклањање доказа, непоступање и приватно обезбеђење (полиција) са друге стране", наставља Чечен подсећајући на случај Веселина Милића и **убиство Александра Нешовића Баје** у ресторану "27" на Сењаку.

За паметну анализу односа јавности према свему овоме, Чечен саветује читање 1852. броја **недељника Време** од 2. јула у којем је, како истиче, новинарка Јована Глигоријевић тај део посла обавила темељно, јасно и зналачки, а за невероватан број нових открића о самом случају, аутор текста препоручује **порта л недељника Радар**.

Чечен се, међутим, даље пита шта грађани Србије да раде са видео-серијалом Милоша Меденице на платформи Телеграм: "Шта да ради неко ко је тек почео да ради као новинарка са овим запањујућим материјалом из ненаданог извора?"

"Мој предлог је: покушајте са новинарским стандардима у раду са „живим зворима“ (људима). Може да помогне", поручује Чечен.

Подсећа да су новинари који се, како наводи, баве озбиљнијим темама "непрекидно у котлићу у којем крчкају информације са свих страна".

"Најпре од живих људи, затим из докумената, па онда са мрежа, из других медија, база података, архивске грађе. Скоро ништа од свега тога, међутим, није поуздано тачно, а готово све звучи вероватно. Па како ми то онда растабиримо", пита се Чечен.

Зашто је Меденица непоуздан извор?

Ако постоји неко на овом свету ко се може сматрати непоузданим извором, то је Милош Меденица, пише Чечен и за то истиче следеће разлоге:

-

Милош Меденица је осуђени криминалац, којем је у злочину директно из Врховног суда Црне Горе помагала мајка, иначе председница поменуте демократске институције. Тако кажу правоснажне пресуде. Ако није имао проблем са шверцом цигарета и трговином наркотицима, зашто би оклевао са лагањем?

-

Милош Меденица има превише информација за некога ко не сме да изађе на улицу. Било коју улицу, било где на свету. Одвећ информација и за некога ко не може тек тако да користи ни телефон и интернет. Одакле му то?

-

Милошу Меденици је потребна поприлична логистика да остане скривен. Шта једе? Где се крије? Ко га скрива (што је такође кривично дело)? Ко ме је то што је Меденица постао толико важно да толико ризикује? Или су то можда људи који су заштићени од закона? Или их траже због много тежих кривичних дела? У сваком случају, Меденица је човек чија судбина зависи од нечијих интереса. Не од његових сопствених. И у интересу тих људи мора и да поступа, лагао или не.

-

Како Меденица успева да објави своје видео-уратке а да му се не уђе у траг дигиталном форензиком, чиме се у сваком секунду, од његовог првог видеа, баве људи који имају баш много новца да плате још неке људе који су у томе стручни?

Неко зна како да користи телефоне и компјутере и не открије где је Милош, а то свакако није стандардна варијанта криминалца, а ни полицајца. Наравно, могао би то и сам Милош, ако уме, али поново – где то ради, којим телефонима и компјутерима, од чега живи, одакле му информације? У свакој од варијанти успешног дигиталног скривања, потребно је поприлично знања, логистике, опреме и храбрости (или некажњивости, како год).

-

Милош Меденица је осуђен на десет година затвора, али је **одлучио да се, уместо да то одслужи, замери веома опасним људима**

којима би могло пасти на памет и да га уклоне. Зашто? Да ли се ослања на заштиту људи са којима све ово ради, или се одлучио на обрачун из ирационалних побуда? Да ли је уопште слободан да ради шта хоће? Све једно је – или зависи од туђих интереса, или је ирационалан. Свакако – није неко кога желите да вас образује и информише.

-

У једном од новијих видеа, Медени се обрушио на црногорску новинарку оптуживши је (и вређајући) да сарађује са једним од два зараћена криминална клана у Црној Гори, критикујући, чак с извесним емоцијама, и тај клан. Овај други није помињао у негативном светлу. Наравно да оба клана имају политичке везе, то је у дефиницији организованог криминала и Меденица и о томе говори. **Али само о једној страни негативно. Како то? Да ли има добрих организованих криминалних кланова?**

Племенитих? Макар корисних?

Шта треба радити са оним што Меденица изговара?

Чечен, ипак, додаје да то не значи да Милоша Меденицу треба потпуно игнорисати и пустити да буде звезда Телеграма у медијској тишини, истичући да информације које износи, бар оне које нису јасно нетачне, новинари прво проверавају – стављају их у контекст са доказаним чињеницама, хронологијом догађаја и другим околностима.

"Оно што прође проверу поређају по важности и процењују, почевши од најважнијих, да ли су уопште доказиве, шта би био доказ и да ли се до њега може доћи. Тај доказ би морао да буде на крају у поседу новинара, пошто свој рад треба да буду у стању да одбране прво пред грађанима, а затим можда и на суду", наводи Чечен.

Цео текст Бранка Чечена можете прочитати на сајту Цензоловка.

(Н1, Цензоловка)